

BARHOPPOORT

speciale uitgave
ter gelegenheid van
de officiële opening van het
nieuwe clubgebouw

HET WIELERBESTUUR ANNO 1989:

voorzitter	- Bas Vermaas
secretaris	- Erwin van der Pol
penningmeester	- Harrie Heyboer
vice-voorzitter	- Ben Dienaar
jeugdsecretaris	- Ineke de Vries
lid	- Jan van den Berg
	- Sonja van de Oever
	- John van Nieuwenhuizen

VOORWOORD

Op 3 januari 1989 bestaat de wielervereniging BARRHOPOORT 17 1/2 jaar, normaliter geen feit dat uitbundig gevierd wordt. Als dit moment evenwel samenvalt met een speciaal gebeuren binnen de vereniging, dan is er weldegelijk reden even bij stil te staan.

De officiële opening van het nieuwe clubgebouw is nu zo'n belangrijk feit. Een onderkomen waar de vereniging met recht trots op is. Daarom hebben wij gemeend ter gelegenheid hiervan de ontwikkeling van een bijzondere wielervereniging op papier te moeten zetten en in een feestelijke editie uit te geven. 17 1/2 jaar is niet zo lang, maar toch is er in deze periode al te veel gebeurd om allemaal te kunnen onthouden. Bovendien is de beschikbare ruimte te beperkt om alles te noteren, te meer daar wij veel waarde hechten aan het afgedrukte fotomateriaal. Hoewel we het nagestreefd hebben, zal in de op de volgende pagina's vereeuwigde geschiedschrijving dan ook geen sprake zijn van volledigheid. Tijdens de officiële opening zullen de nodige verhalen los komen die in dit boekje niet te vinden zijn. Verhalen die inherent zijn aan een vereniging in beweging. Met deze vooruitgang is echter één ding hetzelfde gebleven: het bijzondere Barrhopoortsaamhorigheidsgevoel.

B. Vermaas
Mr. E. van der Pol

** Demontage van het clubhuis in wording te Werkendam.*

24 november 1971

nr. 45

Wij Juliana, bij de gratie Gods,
Koningin der Nederlanden,
Prinses van Oranje-Nassau, enz, enz, enz.

Beschikkende op de verzoekschriften ter bekoming van erkenning van de daarin genoemde, voor minder dan dertig jaren aangegane, verenigingen door goedkeuring van hare daarbij overgelegde statuten;

Gelet op de voorschriften der wet van 22 april 1855 (Staatsblad no.32) in het algemeen en op art. 6, tweede lid, dier wet in het bijzonder;

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Justitie van 17 november 1971 Hoofdafdeling Privaatrecht, Onderafdeling Rechtspersonen, nr.ver. 69.939;

HEB BEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

de overgelegde statuten der navolgende verenigingen goed te keuren en deze verenigingen mitsdien te erkennen, te weten:

1e. enz.

19e. Wielren-Vereniging "Barrhopoort", gevestigd te Barendrecht;

20e. enz.

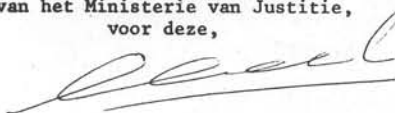
Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

Soestdijk, 24 november 1971

(get.) JULIANA

De Staatssecretaris van Justitie,
(get.) J.H.Grosheide.

Voor uittreksel conform,
Het Hoofd van Post- en Archiefzaken
van het Ministerie van Justitie,
voor deze,

Repro.170/772G

* 24 November 1971 : koninklijke goedkeuring

EEN 17 1/2 JAAR OUDE VERENIGING EN EEN NIEUW CLUBGEBOUW

De oprichting van Barrhopoort op 3 juli 1971 was het initiatief van plaatselijke wielersportfans die niet afhankelijk wensten te zijn van de reeds bestaande, vooral Rotterdamse, wielersportclubs.

Het begon eigenlijk met twee kleine, maar ambitieuze jeugdrenners: Wim van Driel en Jos van den Berg. Zij wilden serieus gaan wielrennen, dus moesten zij lid worden van een wielervereniging. Hun ouders zijn toen her en der gaan informeren en kwamen terecht bij de Rotterdamse rennersclub Feijenoord. Maar de wens was geboren om vanwege de afstand in de nabije omgeving een mogelijkheid te hebben om fietsactiviteiten te kunnen ontplooiën.

** In de begindagen : Ineke en Wim van Driel samen met Bram Bakx.*

Drie personen hebben de koppen bij elkaar gestoken en zij vonden de oplossing: de oprichting van een wielervereniging. Zo legden Aad van Peenen, Aart van Driel en Wim van de Ree de grondslag voor BARRHOPPOORT, een wielrenvereniging voor Barendrecht, Rhoon en Poortugaal.

Kort hierna kwamen Jan van den Berg en Aart de Bergh om zitting te nemen in het kersverse Barrhopoortbestuur.

In die beginfase was het dankzij de welwillende medewerking van de RC Feijenoord mogelijk op de Waalhaven de rondjes te draaien. De komst van Piet Hiemstra luidde een nieuw tijdperk in. Hij kende de klappen van de wielersweep door en door en verleende advies daar waar die gebruikt kon worden. Het was Hiemstra die aanmoedigde om samen te gaan werken met de rennersclub Rotterdam. Zij beschikte over een parkoers aan de Pascalweg in het zuiden van Rotterdam, dichtbij Barendrecht. Het feit dat Piet Hiemstra vanwege drukke werkzaamheden de pijp aan Maarten moest geven, betekende voor Barrhopoort een geduchte aderlating. Hij was het ook die samen met Bas Vermaas nieuw leven in de ronde van Heerjansdam had geblazen. Een ronde die al in geen jaren meer op het wielersportprogramma had gestaan.

Met Jan Breestraat als voorzitter ontving Barrhopoort langzamerhand de erkenning waar het recht op had. Hij overtuigde de Sportstichting Barendrecht in 1975 ervan, dat Barrhopoort de voor de hand liggende wielervereniging was om in samenwerking met het plaatselijke wielersportcomité de ronde van Barendrecht te organiseren.

De jeugdafdeling bloeide onder de leiding van Breestraat op tot een van de grootste van het district. In die tijd waren onze jeugdrenners niet weg te denken uit de jeugdvakantiekampen te Griendtsveen en Achterveld.

Trots is de vereniging op de leden die Barrhopoort hebben vertegenwoordigd op verschillende kampioenschappen. Het begon lang geleden met Wout de Zwaan, daarna Hans van Staten als kampioen van Nederland in het

onderdeel veldrijden. Het meest aansprekende lid van dit moment, Teun van Vliet, behaalde zelfs een wereldtitel bij de junioren. Maar ook Rob Sienders, Aart van der Kruisweg en Renata Heyboer namen deel aan een mondiaal toernooi.

Het bestuur van Barrhopoort zal met de steun van clubsponsor BRISTOL BINGO de renners blijven steunen en begeleiden naar mogelijk nog meer triomfen.

Een vereniging waarvan het ledental is gegroeid tot een respectabel aantal, heeft behoefte aan een clubhuis. Binnen de vereniging werd al geruime tijd druk gesproken over de mogelijkheden daartoe. Toen de heer Dubbel-dam van de Sportstichting Barendrecht met het gegeven kwam, dat er aan de Koedood op de grens van Barendrecht en Rhoon een houten keet te huur stond, zag het bestuur zijn kans schoon om de vereniging in haar behoefte te voorzien. Na onderhandelingen met de familie van der Linden, eigenares van het erf en de daarop staande bebouwing, mocht de vereniging een jaar lang gebruik maken van de opstal. Na enkele veranderingen en een uitbreiding (o.a. centrale verwarming en een ruimte die als kleedkamer dienst zou gaan doen), kon het in gebruik worden genomen. We schrijven op dat moment 1978.

Het parkoers dat over de Koedood, Achterzeedijk, Middeldijk en Carnisseweg langs het clubhuis liep, leek met zijn lengte van bijna vier kilometer ideaal. Dat was het ook: brede, volledig geasfalteerde wegen over een dijk en door de polder waar de wind vaak vrij spel had. Dit parkoers werd evenwel Barrhopoorts zorgenkind. Aan de ontheffing door de Gemeente Barendrecht waren namelijk de voorwaarden verbonden, dat het overige verkeer (dat tijdens de wedstrijden gewoon doorgang moest hebben) geen hinder mocht ondervinden en dat de renners zoveel mogelijk aan de rechter zijde van de weg dienden te rijden. Door de wind vormde het peloton vaak waaiers dwars over de weg. Zo ontstonden soms bloedstollende situaties. Het is een wonder, dat ernstige ongelukken uitgebleven zijn.

Eind 1986 werd besloten dat het zo niet verder kon. Het bestuur wenste de verantwoordelijkheid van de gevaarlijke verkeerssituatie tijdens wedstrijden niet meer te nemen, waardoor er

** Wout de Zwaan en Willem Smit bij het parkoers van R.C. Rotterdam.*

een einde kwam aan clubwedstrijden aan de Koedood. Ondertussen was het probleem al aangekaart bij het gemeentebestuur en de Sportstichting. Bas Vermaas, pas voorzitter maar al vanaf het begin actief bezig voor Barrhopoort, kwam met drie alternatieven voor een veiliger parkoers. Na overleg tussen enerzijds de wethouders Zuurbier en de Kok en anderzijds een delegatie van het wielerbestuur kwam als best bruikbare alternatief de wegen op het industrieterrein Dierenstein in Barendrecht naar voren. Eind 1987 was het weer mogelijk, dat er bij Barrhopoort wedstrijden verreden konden worden. Pal tussen het veiligterrein en de spoorweg Dordrecht-Rotterdam vormen de Zweth en Oosteinde een aangesloten ronde van 1200 meter. Dat jaar nog werd er als primeur de jaarlijkse jeugdronde (voorheen op de Paddewei) georganiseerd.

Inmiddels was ook het oude clubhuis aan de Koedood een probleem geworden. De kleedruimte voldeed nauwelijks en het kantinegedeelte was veel te klein geworden voor de clubavonden en andere evenementen zoals ledenvergaderingen. Bovendien was het gebouw in een dusdanig abominabele staat, dat het zoeken naar een ander onderkomen vanzelfsprekend werd. De markt van unitbouw werd afgestruind, omdat het nieuwe gebouw demontabel diende te zijn en verplaatst kon worden naar een andere lokatie. We hadden namelijk als tijdelijke plaats van een eventueel nieuw clubhuis het industrieterrein Dierenstein toegewezen gekregen, ideaal gelegen aan het clubparkoers. Maar er moest uiteraard eerst een gebouw gevonden worden. De prijzen van schakelunits waren echter zo hoog, dat van nieuwbouw geen sprake kon zijn. Uiteindelijk werd een geschikt demontabel houten kantoor gevonden in Werkendam voor een betaalbare prijs. Hiertegenover stond, dat Barrhopoort voor alles moest zorgdragen: afbraak, vervoer en wederopbouw. Onderhandelingen met de Gemeente Barendrecht over de financiën werden verspoed, nadat de familie van der Linden te kennen gaf de ruimte van het oude clubhuis aan de Koedood nodig te hebben voor haar bedrijf. De termijn voor gebruik van de keet was inmiddels verlengd van één tot negen jaar...

Met man en macht zou er gewerkt moeten worden. Zowel de wielervereniging als de in december 1982 zelfstandig geworden toerafdeling brachten hun leden in voor het grote karwei. De begroting was goedgekeurd en na een koude afbraakperiode in Werkendam kon er voorjaar 1988 begonnen worden met de opbouw aan de Zweth. In korte tijd stond het geruimte overeind. Met een afmeting van 23,5 bij 9,9 meter overtrof het ruimschoots de afmetingen van het oude clubhuis. De bouw vorderde zodanig, dat in september 1988 het gebouw opengesteld konden worden voor de deelnemers aan een clubwedstrijd op het nieuwe parkoers. De kleedkamers waren weliswaar nog niet geheel af, maar de kantine, zeer ruim, prachtig gemeubileerd en voorzien van een grote bar, de bestuurskamer -een luxe die we voorheen niet kenden-, de berging en toiletten waren al gereed. De laatste loodjes weegden ook hier het zwaarst, maar dankzij de geweldige inzet van de leden is het gebouw omgetoverd tot een riante verenigingsaccommodatie waarop de vereniging terecht trots kan zijn. De komende jaren organiseert de wielervereniging Barrhopoort dus weer naast de traditionele criteria van Barendrecht, Heerjansdam, Smitshoek en Ridderkerk-Bolnes diverse (inter-)clubwedstrijden.

W.V. BARRHOPOORT DOOR DE JAREN HEEN

1971 - 1972

Nadat de vereniging op 3 juli 1971 het levenslicht gezien heeft, moet er een organisatievoorschrift opgesteld worden waarin het doel, de zeggenschap en de vertegenwoordiging van de vereniging geregeld wordt. In november volgt de goedkeuring van deze statuten en het eerste bestuur kan zijn intrede doen. Voorzitter wordt Aart van Driel, Wim van de Ree neemt het secretariaat op zich en Aart de Bergh vervult

de functie van penningmeester. Zij worden bijgestaan door vier andere bestuursleden: Pleun Rijdsdijk, Jan Kooiman, Theo van de Sande en Jan van den Berg.

Nu de wielervereniging Barrhopoort aan alle formaliteiten heeft voldaan, kunnen er ook licenties aangevraagd worden. De eerste is voor Wim van Driel.

Getooid in het pas ontworpen clubshirt (blauw met rood-wit-rode horizontale baan en op de borst in het wit "BARRHOPOORT") mag hij

** Wim van Driel, Barrhopoorts eerste licentiehouder.*

uitkomen in officiële wedstrijden.

Er worden steeds meer jeugdrenners lid. Met de medewerking van RC Feijenoord zijn zij in de gelegenheid om aan echte wedstrijden deel te nemen. Ook kunnen zij als gastrenners meedoen aan jeugdtoernooien.

In 1972 vinden er enige veranderingen in de bestuurssamenstelling plaats. Piet Hiemstra wordt vice-voorzitter en Bas Vermaas penningmeester. Bestuursvergaderingen worden om beurten bij de bestuursleden thuis gehouden. Dit mondt vaak uit in lange en gezellige avonden.

De vereniging telt 19 licentiehouders. Eén keer in de maand op woensdag wordt er een clubavond georganiseerd in de bedrijfskantine van de firma Bosschaart aan de Noldijk te Barendrecht.

1972 - 1973

In deze periode is de bestuurssamenstelling:

voorzitter	- Piet Hiemstra
secretaris	- Wim van de Ree
penningmeester	- Mevr. H. Vermaas
vice-voorzitter	- Aart van Driel
lid	- Aart de Bergh
	- Jan van den Berg
	- Bas Vermaas

In dit jaar komt de doorbraak voor Barrhopoort. Het ledenaantal groeit zo voorspoedig, dat wij dankbaar gebruik maken van het aanbod van de RC Rotterdam om wedstrijden te organiseren op haar parkoers aan de Pascalweg in Rotterdam-Zuid op de grens van Barendrecht. Er worden onmiddellijk plannen geoperd om een landelijk jeugdtoernooi te organiseren. Maar eerst wordt er deelgenomen aan een jeugdvakantiekamp te Griendtsveen in de

* Jeugdvakantiekamp Griendtsveen, ploegenvoorstelling. V.l.n.r. André Hofman (WSV Emmen), Hendrik Smit (WV Noordwesthoek), Erik Nieuwenhuizen (UW&TC de Volharding), ploegleider dhr. M. Willems, Jan Vermaas (WV Barrhopoort), Ares Aarts (Buitenlust), John Zophi (Wilhelmina) en Jean-Paul van Poppel (Pijnenburg).

Brabantse Peel. Dit unieke vakantiecamp wordt een grandioos succes. Menig Nederlandse wielrenner zal met veel plezier terugdenken aan dit speciaal voor rennertjes opgezette va-kantiekamp. Om een gele of groene trui te winnen moest je echt van goede huize komen. Jos van den Berg behaalde zelfs twee maal die fel begeerde geelgekleurde trui. Het nationale jeugdtoernooi is ruim bezet met meer dan 300 deelnemers.

1973 - 1974

Het bestuur ziet er als volgt uit:

voorzitter	- Piet Hiemstra
secretaris	- Bas Vermaas
penningmeester	- Piet Klootwijk
lid	- Aart van Driel
	- Aart de Bergh
	- Jan van den Berg
	- Arie Gouman

Naast de competitiewedstrijden verschijnt Barrhopoort als vereniging nu ook met haar renners in jeugdtoernooien. Hierbij vormen Nita en Teun van Vliet een welkome versterking voor Barrhopoort. Inmiddels is de groep junioren zo groot geworden, dat wij aan klassiekers deel kunnen gaan nemen. Op het programma staan onder andere de Omloop van Midden-Nederland, de Ster van Bladel en de Omloop van het Maasland.

Dit seizoen worden de plannen gerealiseerd om naast de ronde van Barendrecht ook een wielerronde in Heerjansdam te organiseren. Piet Hiemstra en Bas Vermaas vinden Wout Groenenboom bereid om deze ronde nieuw leven in te blazen, nadat de ronde van Heerjansdam eerder in de zestiger jaren was verreden. Groenenboom richt daartoe een wielerscomité op, terwijl Barrhopoort de technische leiding gaat verzorgen.

Om in de wintermaanden de conditie op peil te houden wordt elke zaterdagmiddag van 14.00 uur tot 17.00 uur in de gymzaal van Barendrecht een conditietraining georganiseerd.

* Huldiging in de ronde van Heerjansdam, v.l.n.r. : Nita van Vliet, Tineke Fopma, Wil Kwantes, Keetie Hage en rondemiss Evelyn Groenenboom.

** Groepsfoto met nieuwe trainingspakken. Te herkennen zijn o.a.: Adrie Verweij, Wout Klootwijk, Jan Breestraat, R. Meeldijk, Eef Brand, J. Brugman, Karel Dupon, T. Hartensveld, M. Brugman, J. van Oosten en Dik van de Ree. Vooraan staan: Perry Groenenberg, Tonnie van Rhijn, M. Barendregt, Teun en Nita van Vliet. Zittend: Sandra Breestraat, Kees Gouman, René Breestraat en Fred de Bergh.*

1974 - 1975

Bestuurssamenstelling:

voorzitter	- Jan Breestraat
secretaris	- Adrie Verweij
penningmeester	- Piet Klootwijk
wedstrijdsecr.	- Bas Vermaas
lid	- Aart van Driel
	- Aart de Bergh
	- Jan van den Berg
	- Herman de Zwaan

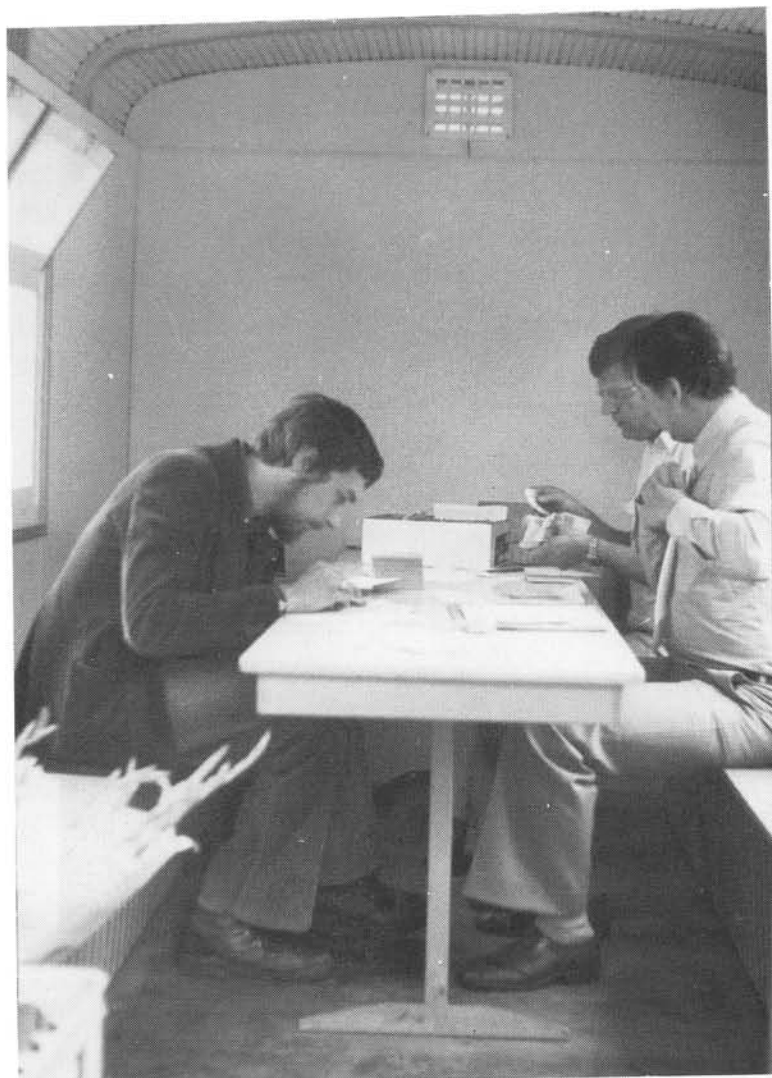
Voor het eerst in het bestaan van de vereniging worden de renners voorzien van trainingspakken. Dit wordt mogelijk gemaakt dankzij de medewerking van het tanktransportbedrijf van Jan van Vliet, de vader van Nita en Teun. Dertig renners worden op dinsdag 11 maart 1975 in het cultureel centrum van Barendrecht in het nieuw gezet. Op deze avond wordt tevens bekend gemaakt aan welke wedstrijden

zal worden deelgenomen. Op het programma staat onder meer een zondagochtendcompetitie met de wielerverenigingen Feijenoord, Rotterdam, Schiedam-Harga, Ahoy' en de Hoekse Renners. Verder wordt bij het lengen van de avonden de woensdagavondcompetitie in samenwerking met de RC Rotterdam opgestart. Hierbij zijn ook renners van andere verenigingen van harte welkom.

De jeugd, dit jaar begeleid door Arie Barendregt, neemt deel aan verscheidene jeugdtoernooien waaronder Poeldijk, Dordrecht, Amersfoort, Rijswijk en Haarlem. Ook het jeugdvakantiekamp van Griendtsveen staat op het programma.

Barrhopoort heeft een zeer verdienstelijk rijdende nieuwelingenploeg die onder begeleiding van Piet Klootwijk goed presteert in verschillende klassiekers en het nationale clubkampioenschap in Dronten.

In de wintermaanden worden de activiteiten

** De ronde van Barendrecht anno 1975. Adrie Verwey, Cor van Wijk en Ton Vet verzorgen de premies (boven), terwijl Wout Klootwijk en Piet Dillen in het peleton strijden (onder).*

flink uitgebreid. Sommige renners gaan hun geluk op de baan beproeven. Eén van hen is Teun van Vliet die het publiek vele malen van zijn klasse laat genieten en als dertienjarige staande ovaties krijgt. In deze tijd is "Ahoy" op zondag" bijzonder populair en zijn de eerste en tweede ring menigmaal geheel uitverkocht. Op de zondagmorgen bestaat het buitengebeuren uit het deelnemen aan een veldritcompetitie.

1975 - 1976

Het bestuur kent de volgende bezetting:

voorzitter	- Jan Breestraat
secretaris	- Adrie Verweij
penningmeester	- Piet Klootwijk
lid	- Aart de Bergh
	- Jan van den Berg
	- Bas Vermaas
	- Wim van de Ree
	- Arie Barendregt

Eén van de hoogtepunten van dit seizoen is het door Barrhopoort gehouden nationale jeugdtoernooi. Plaats van handeling is de Stationswijk in Barendrecht, waar ruim 200 jeugdrenners aan de start verschijnen. Winnaars zijn Ed de Waard (8-jarigen), Leo Groenenboom (9), Teun Breur (10), Ron Ales

(11), Wim Enden (12), Wim de Hoed (13), Teun van Vliet (14). In het totaalklassement bezet W.V. Barrhopoort de derde plaats.

1976 - 1977

Het Bestuur:

voorzitter	- Jan Breestraat
secretaris	- Bas Vermaas
penningmeester	- Ton voor den Dag
lid	- Jan van den Berg
	- Freek Lems
	- Hans Fortuin

Absoluut hoogtepunt van dit jaar is de verrassende overwinning van Nita van Vliet in het

Nederlands kampioenschap bij de dames. Zij zorgt voor de eerste door een Barrhopoortlid behaalde nationale titel door Nel Streef en Agnes van Helvoort te verslaan, daarmee de zegereeks van Keetie Hage doorbrekend. De jeugd is evenals de voorgaande jaren wederom een week naar Griendtsveen. Barrhopoort laat daar zien dat het een van de best begeleide jeugdafdelingen van het land bezit.

Jos van den Berg en Teun van Vliet komen bij de nieuwelingen uit in het Nederlands kampioenschap.

In de strijd om de Zuidhollandse wielertitel is Ger Mak een klasse apart. Mak wordt districts-kampioen op de boulevard van Scheveningen

via een indrukwekkende solo van ruim 30 kilometer. Bij de nieuwelingen gaat de districtstitel naar Teun van Vliet die in de sprint Gerrit Solleveld en René Blokzeijl verslaat.

Naast de ronde van Heerjansdam, Barendrecht en Smitshoek (voor het eerst dit jaar) wordt er gedacht aan de organisatie van een vierde nationale wedstrijd: de ronde van Rijsoord. Een groot probleem vormt het onderkomen van de vereniging. Een bouwkeet die door de Sportstichting Barendrecht beschikbaar wordt gesteld moet wegens ontbreken van een geschikte staanplaats worden afgebroken. Clubwedstrijden worden er gereden in samenwerking met De Coureur uit Vlaardingen, Schiedam-Harga, De Mol (Dordrecht), De Hoekse renners en RC Rotterdam.

** Nita van Vliet gaat als eerste over de streep in het NK voor dames 1977.*

1977 - 1978

Bestuurssamenstelling:

voorzitter	- Jan Breestraat
secretaris	- Wim van de Ree
penningmeester	- Dita voor den Dag
wedstrijdsecr.	- Bas Vermaas
toercommissaris	- Arnold Eeland
lid	- Jan van den Berg
	- Hans Fortuin
	- Piet Wissekerke

Barrhopoort gaat dit seizoen thuiswedstrijden organiseren, al is het behelpen met de accommodatie. Dankzij het recreatieschap kan er gebruik worden gemaakt van een zogenaamde keetwagen. De Gemeente Barendrecht en de Sportstichting zijn verder op zoek naar een oplossing voor dit probleem.

De vereniging telt een recordaantal licentiehouders: 80. Elvezet schenkt de vereniging trainingspakken.

De materiaalavonden worden druk bezocht. Verder worden er een feestavond en Sint-Nicolaasmiddag gehouden in samenwerking met de supportersvereniging.

Eef Brand en Bart Bruinenberg nemen deel aan de Nationale kampioenschappen te Hoojerheide. Bij de nieuwelingen worden voor het NK drie renners uitgenodigd, te weten Wout van Oorschot, Teun van Vliet en Rob Sienders.

1978 - 1979

Bestuurssamenstelling:

voorzitter	- Jan Breestraat
secretaris	- Fred Meeuwisse
penningmeester	- Dita voor den Dag
vice-voorzitter	- Piet Wissekerke
wedstrijdsecr.	- Bas Vermaas
jeugdsecretaris	- Freek Lems
toercommissaris	- Arnold Eeland
lid	- Jan van den Berg
	- Hans Fortuin
	- Martin van de Geijn

Dit jaar wordt W.V. Barrhopoort geleid door een groot bestuur. Er zullen grote prestaties volgen...

Sinds de oprichting is het bestuur op zoek naar een geschikt onderkomen. Dankzij een tip van de Sportstichting en de medewerking van de

Gemeente Barendrecht wordt het zo gewenste clubhuis eindelijk verkregen. Met de heer van der Linden, op wiens terrein een houten kantine staat, wordt afgesproken dat de vereniging één jaar het gebouw zal betrekken. Een periode die ruimschoots overschreden zal worden. Velen helpen mee met de verbouwing en inrichting en de vereniging is trots op haar "home".

Onze clubontmoetingen kunnen we dit jaar voor het eerst op een parkoers rijden waarvoor wij toestemming verkrijgen van de gemeente. Het is vier kilometer lang met een uitstekend wegdek, maar alles behalve veilig.

In 1979 slaagt de vereniging erin een clubsponsor te vinden: A.C. Visser Cleaning Service te Rotterdam. Er wordt een geheel nieuw shirt ontworpen volgens het laatste model van het TI-Raleighteam, uiteraard wel in de vertrouwde Barrhopoortkleuren. Tijdens de voorstelling van de renners in de Schalm wordt de nieuwe kleding gepresenteerd aan de pers. Gedurende de wintermaanden wordt er samen met de Dordtse wielervereniging De Mol een veldritcompetitie opgezet. Er wordt gecrosst nabij het clubgebouw.

Door de nieuwelingen wordt deelgenomen aan het Zilveren Molentoernooi in Warmenhuizen. Door het feit dat de Barrhopoortploeg met pech te kampen krijgt wordt een zekere eerste plaats verspeeld. In een sterk deelnemersveld bereiken onze jongens een bijzonder goede tweede plaats.

Bij de categorie liefhebbers wordt Norman Gonzalez officieus kampioen van Zuid-Holland.

Door onze junioren wordt deelgenomen aan de reeks klassiekers voor de Junioren-clubtrofee. In het algemeen ploegenklassement wordt Barrhopoort vijfde, terwijl Teun van Vliet in het individuele klassement een tweede plaats behaalt. Dit regelmatige rijden is een voorbode voor zijn allergrootste prestatie tot dan toe geleverd. In Argentinië wordt hij wereldkampioen klassementsrace bij de junioren. Dat gebeurt als volgt:

Iedereen denkt, dat de Nederlander Henk Havik wereldkampioen zal worden. Hij pakt de nodige punten, maar krijgt steeds de Rus Nicolai Troudov aan zijn wiel. Teun snoept evenwel mee van de puntjes en staat plots aan de leiding. Vanaf dat moment zet Havik zich

** Teun van Vliet: wereldkampioen bij de junioren, Buenos Aires Argentijnë 1979.*

in voor Teun die intussen vier klassemanten wint, waarvan ook het dubbeltellende. Hij wint zo met overtuiging het wereldkampioenschap. De Rus Troudov komt maar liefst negen punten tekort en de als derde eindigende Fransman Jean-Francois Chauvin zelfs vijftien punten. Bij terugkomst wordt de Nederlandse juniorenploeg met Lucien Gödde, Hans Baudoin, Henk Havik, Gerrit Solleveld, Peter Pieters en als middelpunt de 17-jarige met regenboogstrepn in V-vorm geklede Teun van Vliet met een gigantische (bloemen-)hulde binnengehaald. Er zullen nog vele leuke plichtplegingen volgen...

1979 - 1980

voorzitter
secretaris
penningmeester
vice-voorzitter
wedstrijdsecr.
jeugdsecretaris
toercommissaris
lid

- Jan Breestraat
- Fred Meeuwisse
- Dita voor den Dag
- Piet Wissekerke
- Bas Vermaas
- Freek Lems
- Arnold Eeland
- Jan van den Berg
- Martin van de Geijn
- Wim Kruidenier
- Dirk Rijploeg

Op 3 mei 1980 organiseert de vereniging voor het eerst de wielerronde van Rhoon. Start en finish zijn aan de Dorpsdijk.

De nieuwelingen behalen in de klassiekers diverse eervolle plaatsen. Hoogtepunt in deze categorie is het Zilveren Molentoernooi. De revanche op vorig jaar is zoet: onder leiding van wegkapitein Rob Sienders zorgen Arie Stout, Fred de Bergh, Sjaak Sienders, Perry en Rob Groenenberg voor de overwinning. De eindstand:

** De Nederlandse wereldkampioenen 1979 op bezoek bij de Koningin. V.l.n.r.: Martin Havik, Noppie Koch, Matthieu Pronk, Keetie Hage, Teun van Vliet, Petra de Bruin en H.K.H. Koningin Juliana.*

1. Barrhooport 24 km in	36.21 min.
2. Excelsior Haarlem	36.40
3. Ahoy'	36.44

Bij de districtskampioenschappen van Zuid-Holland voor junioren fietsen Teun van Vliet en Hans van Staten naar een podiumplaats: ze worden respectievelijk tweede en derde. Door de junioren wordt weer deelgenomen aan de Junioren-clubtrofee. Hierin worden maar liefst vijf overwinningen behaald. Eén van de spannendste is die van de Omloop van het Zuiden, de finale om de trofee. Op weg naar Oostelbeers ontstaat er een kopgroep van drie man: De Groot, Rijkenberg en de Barrhooporter Hans van Staten. De achtervolgers zitten evenwel niet stil. Tien man waaronder Ron Elshof, Peter Pieters, Jacques van der Poel en Teun van Vliet weten de aansluiting te bewerkstelligen. Op tien kilometer van de finish gaat Teun aan en wordt gepareerd door Jos Verschuur. Elshof ziet het gevaar en springt mee. Samen lijken ze om de zege te gaan strijden. Maar waar niemand op rekt gebeurt. De achtervolgers strijken op de koplopers neer en Hans van Staten, in de laatste meters bijzonder snel, rijdt

naar de overwinning via een scherpe sprint. Teun wordt tiende na dat jaar o.a. reeds de Omloop van het Land van Bartje, de Koga Myatarace en de Omloop van de Veluwe op zijn naam geschreven te hebben. Op de wielervedbaan van Sloten behaalt hij de grootste overwinning van het jaar. Hij drukt zijn stempel op de finale van het Nederlands klassementkampioenschap voor junioren. Na drie klassementen heeft hij al de meeste punten. Met nog 78 van de 125 te verrijden ronden voor de boeg wipt hij alleen weg, slechts Geert-Jan Theunisse kan aanhaken en samen nemen ze in korte tijd een winstronde. Wat verder in koers knijpt Teun er weer tussenuit, nu kan alleen Peter Pieters hem bijbenen. Maar niet voor lang. Pieters blijft hangen en valt terug, terwijl Teun zijn tweede winstronde pakt. Hij blijft daarna heer en meester in de koers en wint en passant nog vier klassementen. Achter hem verzamelt Rob Sienders zoveel punten dat hij op de derde plaats eindigt. Tussen de twee Barrhooporters op het erepodium staat de als tweede geëindigde Geert-Jan Theunisse er wat verloren bij...

** Hans van staten toont in de Omloop van het zuiden anno 1980 zijn sprintkwaliteiten (boven).*

** Teun van Vliet en Rob Sienders op het podium na het Nederlands kampioenschap klassemmentsrace voor junioren 1980 in Sloten (links).*

1980 - 1981

voorzitter
secretaris
penningmeester
vice-voorzitter
wedstrijdsecre-
lid

- Jan Breestraat
- Fred Meeuwisse
- Dita voor den Dag
- Piet Wissekerke
- Bas Vermaas
- Jan van den Berg
- Hans Kwist
- Cees Jonkers

Onder de bezielende leiding van de wedstrijdsecretaris wordt een caravan omgebouwd tot een unieke jurywagen. De supportersvereniging organiseert een verloting, waarvan de opbrengst gedeeltelijk wordt gebruikt voor het organiseren van een zeer geslaagde feestavond. Er wordt een leerzame avond gehouden over training en voeding met als gastspreker Dr. van Opstal. Een andere arts, Dr. Bart Mouthaan, is bereid als clubarts van Barrhooport op te treden.

Verwoede pogingen om een ander clubparkeers te krijgen stranden. Het clubblad "De Barrhooporter" wordt enorm verbeterd tot een waar visitekaartje van de vereniging.

In samenwerking met de voetbalvereniging Rijsoord wordt voor het eerst een fietsvierdaagse voor jong en oud georganiseerd, hetgeen uitgroeit tot een groot succes.

De jeugdafdeling maakt een moeilijke periode door, voornamelijk door het overlijden van jeugdsecretaris Freek Lems. Later in het

** Rob Sienders staat op de hoogste trede na het Nederlands kampioenschap klassement.*

** Hans van Staten als Nederlands kampioen veldrijden bij de junioren 1981.*

seizoen neemt mevrouw Lems het jeugdsecretariaat over.

De wielerrondes van Heerjansdam, Smitshoek, Barendrecht en de jeugdronde van de Paddewei worden weer georganiseerd. De ronde van Rhoon kan helaas geen doorgang vinden. In verband met het 10-jarig bestaan van de ronde van Barendrecht wordt een vergunning verleend voor een extra lange ronde.

De nieuwelingen behalen voor de tweede achtereenvolgende keer de overwinning in het Zilveren Molentoornduo. René Breestraat, Sjaak Sienders, Peter Stolk en Rob Groenenberg doen over de 24 kilometer 34,27 minuten. In Dronten presteert dit viertal ook uitstekend met een vierde plaats, de hoogste notering door een Barrhopoortploeg ooit behaald tijdens het nationale clubkampioenschap.

Schitterende prestaties worden er door Barrhopoorters geleverd in Oss, waar de Nederlandse kampioenschappen veldrijden worden verreden. Met name bij de junioren, waar Hans van Staten in een rechtstreeks duel titelverdediger Roland Rol verslaat.

Andere topprestaties worden op de baan geleverd. Bij de junioren veroverd Rob Sienders de vakante titel in de klassementswedstrijd en wordt daarmee de opvolger van Teun van Vliet. Rob wordt uitgezonden naar de wereldkampioenschappen. Dat wordt Teun ook, maar hij komt uit in de categorie der amateurs. Hij wordt achtergangmaker Joop Zijlaard Nederlands demykampioen op de Hilversumse wielbaan. Teun, die uitkomt voor de gastrennersvereniging van Amstel, verslaat in een indrukwekkende race o.a. John Roosenburg, Hennie van Lent en Barend Huveneers.

1981 - 1982

voorzitter	- Piet Wissekerke
secretaris	- Hans Kwist
penningmeester	- Piet Goossens
vice-voorzitter	- Wim van de Ree
wedstrijdsecr.	- Bas Vermaas
lid	- Jan Breestraat
	- Jan van den Berg

Dit jaar begint voor het wielerbestuur niet erg succesvol. Hans Kwist treedt af als secretaris en wordt opgevolgd door achtereenvolgens Wim van de Ree en Jan Jetten. Het voorlopige

bestuur van de toerafdeling denkt aan terugkeer naar de NRTU. Er vindt een wijziging der statuten plaats en er volgen voorbereidende handelingen voor statuten van een op te richten omnivereniging.

De jeugdcategorie krijgt een zeer serieuze aanpak met een jeugdbestuur (Jan Breestraat als voorzitter en Lenie Heyboer als secretaresse). De jeugdrenners gaan gesponsord worden door Tennatio Tentoonstellingen B.V. De jeugd kiest zelf naar welk vakantiecamp zij wenst te gaan. Voor de meisjes is er zelfs een speciaal vakantiecamp in Geldrop. Het nationale jeugdtoernooi van de Paddewei wordt een groot succes. Over het parkoers (Hoefslag, Paddeweg, Vlietweg en Jaagpad in Barendrecht) rijden ongeveer 500 deelnemertjes. Barrhopoort heeft zelf twee winnaars: Ron Wissekerke bij de 13-jarigen en Fred Lems bij de 14-jarigen.

Door de vereniging worden weer drie criteria georganiseerd en met zes verenigingen uit de regio wordt er een zondagcompetitie verreden. Ook wordt er weer een crosscompetitie opgezet met De Mol en een zomeravondcompetitie met De Hoekse renners. Op uitnodiging van de Duitse Pulheimer wielervereniging wordt er deelgenomen aan een klassieker aldaar.

Hans van Staten wordt districtskampioen veldrijden bij de amateurs. De nieuwelingen missen op een haar na voor de derde achtereenvolgende maal de zege in het Zilveren Molentoornduo en behoeden daarmee de plaatselijke organisatie voor een grote uitgave. In navolging van Teun van Vliet en Rob Sienders komt Jan Vermaas op het ereschavot na het Nederlands kampioenschap klassementsrace bij de junioren: achter Frank van Leur en Aart van der Kruisweg behaalt hij een derde plaats. Wegens zijn prestaties in nationale en internationale wedstrijden wordt Teun van Vliet uitgezonden naar de wereldkampioenschappen in het Engelse Goodwood. Op de Britse wegen moet hij echter zijn meerdere erkennen in het Oosteuropese geweld.

1982 - 1983

voorzitter	- Wim Kruidenier
secretaris	- Jan Jetten
penningmeester	- Piet Goossens
wedstrijdseccr.	- Bas Vermaas
lid	- Piet Wissekerke
	- Jan Breestraat
	- Jan van den Berg
	- Chris Timmermans
	- Frans van Meir

In december 1982 verandert de structuur van Barrhooport. De toerafdeling verzelfstandigt zich tot de toerclub Barrhooport en er wordt een overkoepelende vereniging gecreëerd in de vorm van een omnivereniging, waarin zowel de wielervereniging als de toerclub zeggenschap heeft.

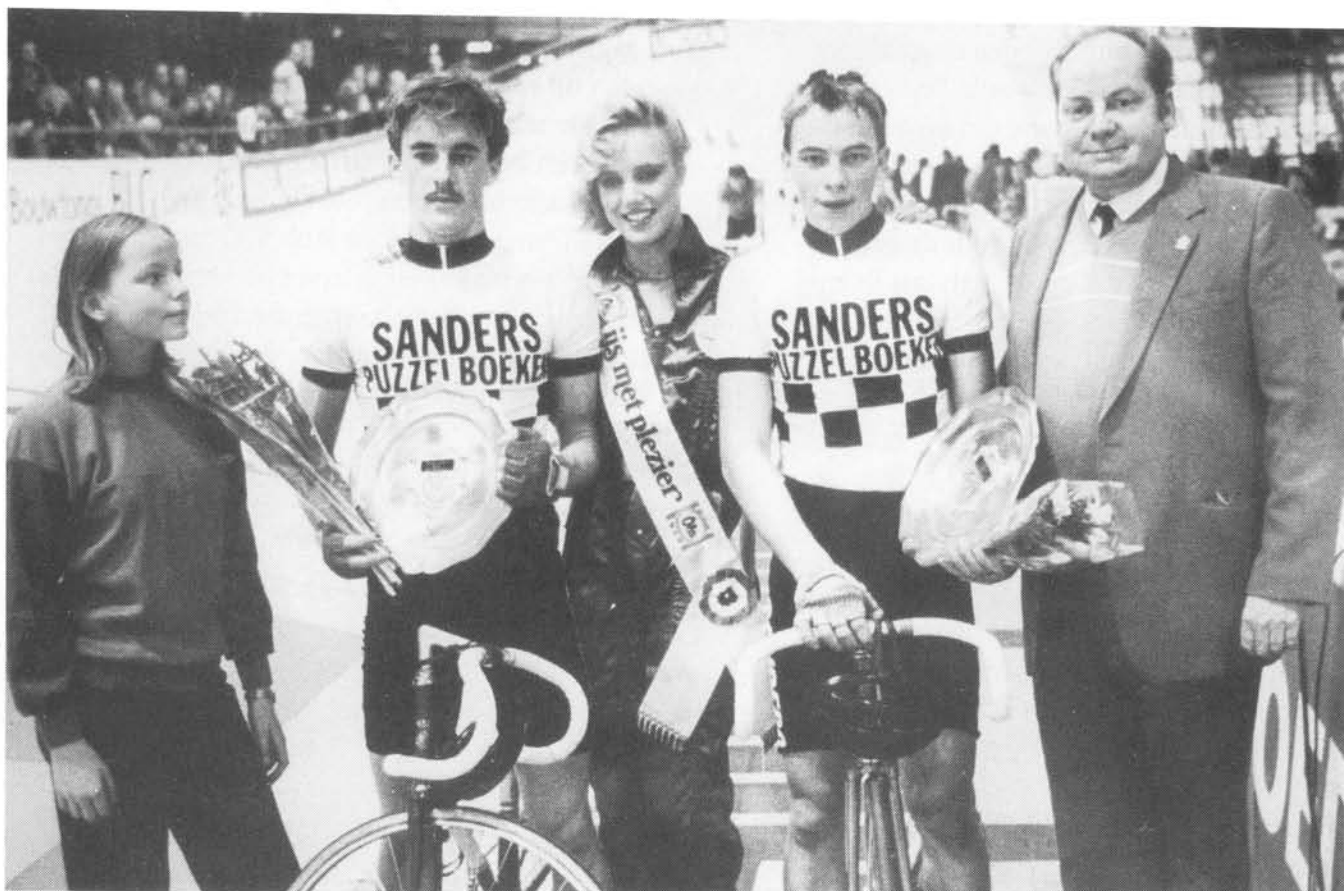
Het probleem van het clubparkoers duurt voort. Er wordt tevergeefs getracht eenrichtingverkeer tijdens wedstrijden te bewerkstelligen. Als alternatieven worden genoemd een parkoers in de Jan Gerritsepolder of op het industrieterrein Dierenstein.

Tennatio Tentoonstellingen wordt naast sponsor van de jeugd ook sponsor van de overige categorieën. Dit wordt gevierd door middel van een voorstelling aan het publiek na uitreiking van de kledingpakketten. Bestuurslid Piet Wissekerke en gastheer/speaker Mels de Kievit hebben voor iedere renner een apart woordje bij het overhandigen van de kleding.

De jeugdrenners komen voldoende aan hun trekken door wekelijks een districts- of landelijk toernooi te rijden. De diverse jeugdkampen verlopen uitstekend en het jeugdweekend in 's-Gravenzande is een leuke afwisseling.

Ron Wissekerke plaatst zich voor de jeugdolymische finale 1984 in Papendal. Teun van Vliet zorgt voor etappezeges in de ronde van Nedersachsen en de ronde van Schotland. Hij wordt weer geselecteerd voor de wereldkampioenschappen (dit keer gehouden in Zwitserland), maar door een operatie moet hij verstek laten gaan. Wel verbetert hij dit jaar samen met Marco van der Hulst het record achter de dernies door in twee maal 15 minuten een afstand van 29,6 kilometer af te leggen.

René Breestraat gaat wegens zijn goede presta-

* Jan Vermaas (r.) en John Eggers worden gehuldigd als strijdlustigste koppel bij de amateurs in de Zesdaagse van Maastricht.(december 1983).

** Kees Spruyt wint na een machtssprint de Omloop van Vogelwaarde. Barrhopoort voor de start, v.l.n.r. Tjeerd Plantinga, Ton voor den Dag, Erwin van der Pol, Alfred Verhoef, Martin Blommers en Kees Spruyt.*

ties in het veldrijden naar de Nederlands kampioenschappen in Hulsberg. Jan Vermaas neemt deel aan het Nederlands kampioenschap op de baan te Nijmegen. Op de weg plaatsen Rob Groenberg en Fred Deelen zich voor het Nederlands kampioenschap naast verscheidende liefhebbers en veteranen van de vereniging.

1983 - 1984

voorzitter	- Wim Kruidenier
secretaris	- Jan Jetten
penningmeester	- Piet Goossens
wedstrijdsecr.	- Bas Vermaas
lid	- Jan Breestraat
	- Piet Wissekerke
	- Frans van Meir

Dit seizoen wordt een record wat betreft het aantal licentiehouders: 87 renners/rensters vragen een wedstrijdlicentie aan, waaronder één proflicentie.

In februari slaat Barrhopoort een trainingskamp op in Zuid-Limburg. Naast de drie nationale wedstrijden wordt ook de jeugdronde van de Paddewei weer gehouden, dit keer met een

landelijk toernooi voor meisjes.

Jan Vermaas strijdt met John Eggers mee in de amateurzesdaagsen van Maastricht en Rotterdam. Die winter worden zij de smaakmakers van het sportpaleis Ahoy'.

Teun van Vliet debuteert schitterend bij de professionals. Uitkomend voor Verandalux-Dries-Gios wint hij de eerste etappe van de ronde van België door op de Kruisberg alleen aan te komen. Nauwelijks een week later gaat hij als winnaar over de streep in de zesde etappe van de ronde van Nederland. Internationaal maakt hij in het profpeloton nadrukkelijk naam door in Italië binnen een week twee maal op het erepodium te verschijnen via derde plaatsen in de ronde van Piemonte en de zware najaarsklassieker de ronde van Lombardije (ondanks een valpartij voor de beslissende slag).

1984 - 1985

voorzitter	- Frans de Koning
secretaris	- Jan Jetten
penningmeester	- Piet Goossens
wedstrijdsecr.	- Bas Vermaas
lid	- Jan Breestraat
	- Piet Wissekerke
	- Jan van den Berg

In de loop van het seizoen kent de bestuursbezetting enige veranderingen. Uiteindelijk bestaat het bestuur uit de volgende personen:

voorzitter	- Theo Eggers
secretaris	- Jan Jetten
penningmeester	- Ron Blommers
vice-voorzitter	- Ben Dienaar
wedstrijdsecre.	- Bas Vermaas
lid	- Jan van den Berg
	- Harrie Heyboer

Naast de ronde van Heerjansdam, Smitshoek en Barendrecht komt Barrhopoort in de organisatie van een vierde nationale wedstrijd. Door bemiddeling van Frans de Koning neemt de vereniging het technische gedeelte op zich van de ronde van Ridderkerk-Bolnes. De wedstrijd staat verder onder leiding van Bas Huyzer van de stichting BOEM.

Het belangrijkste feit op organisatorisch gebied is dat Theo Eggers met New Bristol Bingo B.V. tot een akkoord komt voor sponsoring van de amateurs en junioren.

Gedurende de wintermaanden wordt er weer een crosscompetitie met De Mol opgezet. De wedstrijden rond de bouwput bij de Heinenoordtunnel hebben niet aan belangstelling te klagen. Er moeten evenwel een aantal wedstrijden elders verreden worden doordat vanwege de aanhoudende en strenge vorst de waterleiding in het clubhuis is bevroren. Diverse renners gebruiken deze tijd om op de baan te rijden. Door hun in het oog springende prestaties worden John Eggers en Aart van der Kruisweg uitgenodigd om deel te nemen aan de zesdaagse van Rotterdam. Aart wordt ook opgenomen in de baanselectie voor de wereldkampioenschappen. In het Nederlands kampioenschap wordt hij derde op het onderdeel klassement.

Bij de liefhebbers toont Kees Spruyt zijn specialiteit in de Zeeuwse klassieker de Omloop van Vogelwaarde: in een sprint van bijna een kilometer verslaat hij alle concurrenten. Ook in de buurt behaalt hij een belangrijke klassieke overwinning. De inspanningen in de laatste

* De ploeg van Dronten 1985. V.l.n.r. : Teun van Vliet, Kees Spruyt, Ton voor den Dag, René Breestraat, John Somers en Roos van de Korput.

kilometers worden beloond met een zege in de Omloop van de Hoekse Waard.

Teun van Vliet groeit uit tot een renner waar het profpeloton ter dege rekening mee dient te houden. Na zijn bronzen medaille op de baan tijdens het NK-dernies lijkt hij in Milaan-San Remo op weg naar zijn eerste klassieke zege bij de profs. Aan het einde van de afdaling van de Poggio wijst ploegmaat Hennie Kuiper hem echter terug naar de tweede plaats. Ook is hij de held van de vijfde etappe van de ronde van Frankrijk (Neufchâtel-Tourcoing), waar hij na 80 km met Henri Manders in zijn wiel wegens krampen de overwinning aan zijn neus voorbij ziet gaan. Dit jaar schrijft hij wel etappes in de ronden van Nederland en Ierland op zijn naam.

1985 - 1986

voorzitter	- Theo Eggers
secretaris	- Jan Jetten
penningmeester	- Ron Blommers
vice-voorzitter	- Ben Dienaar
wedstrijdsecr.	- Bas Vermaas
lid	- Jan van den Berg
	- Harrie Heyboer

Na het wegvallen van Theo Eggers neemt Ben Dienaar het voorzitterschap waar. In de loop van het seizoen worden de bestuursvergaderingen tevens bijgewoond door Koos de Klerk en Norman Gonzalez.

New Bristol Bingo B.V. is vanaf dit seizoen sponsor van alle categoriën binnen de vereniging. De renners ontvangen een uitgebreid kledingpakket.

Aan het begin van het nieuwe wegseizoen wordt weer een trainingskamp in Zuid-Limburg georganiseerd. In de Paddewei vindt wederom het jeugdtoernooi plaats. Ook de ronden van Heerjansdam, Smitshoek en Bolnes staan op het programma. Een domper op de wielervreugde is het niet doorgaan van de ronde van Barendrecht wegens reconstructie van de Binnenlandsebaan, de finishstraat van de ronde.

Op de baan wordt Aart van der Kruisweg Nederlands kampioen achter de derny van gangmaker vd Torre. Hij verdient hiermee een ticket voor de wereldkampioenschappen in Colorado Springs (USA). Tijdens de twee Nederlandse amateurzesdaagsen is hij met kopelgenoot Michel Legrand bijzonder succes-

vol. Zij winnen niet alleen de zesdaagse van Maastricht, maar behalen door een beter puntotaal dan het duo Louis de Koning/Ton Vrolijk ook de zege in Rotterdam. Aart geeft eveneens acte de présence in de zesdaagse van Parijs.

Bij de nieuweling-dames komt het talent van Renata Heyboer naar voren. Zij behaalt een tweede plaats tijdens de districtskampioenschappen en een vierde op het NK. Onbetwist meest succesvolle criteriumrenner is Jan Hogervorst. Tot zijn belangrijkste overwinningen in 1986 behoren de eerste plaatsen in het Westlandklassement en in het Biesboschklassement.

Teun van Vliet is overgegaan naar Panasonic en schrijft o.a. de Grand Prix van Isbergues en de tiende etappe van de Coors Classic op zijn naam. Bij het WK is hij ploegmaat van de wereldkampioen wordende Joop Zoetemelk.

1986 - 1987

voorzitter	- Bas Vermaas
secretaris	- Jan Jetten
penningmeester	- Ron Blommers
vice-voorzitter	- Ben Dienaar
wedstrijdsecr.	- Norman Gonzalez
jeugdsecr.	- Ineke de Vries
lid	- Jan van den Berg
	- Harrie Heyboer
	- Erwin van der Pol
	- Koos de Klerk
	- John van Nieuwenhuizen

Plannen voor een nieuw clubgebouw en clubparkoers worden steeds concreter en gesprekken met de Gemeente Barendrecht en de Sportstichting worden gevolgd door het zoeken naar een betaalbaar gebouw. Na het vinden van een geschikt bouwwerk wordt een aanvraag voor subsidie ingediend en goedgekeurd. Na diverse andere goedkeuringen kan een aanvang worden gemaakt met de afbraak van het elders staande gebouw om het gereed te maken voor transport naar Barendrecht. Als nieuw clubparkoers krijgen we toegewezen een kleine ronde op het industrieterrein Dierenstein. Primeur heeft de jeugdronde van Barrhopoort die voorgaande jaren op de Paddewei verreden was.

Met de terugkomst van de ronde van Baren-

drecht (de nieuwe start en finish bevindt zich op de Marijkesingel) worden er weer vier nationale wedstrijden door de vereniging georganiseerd.

Het bestuur besluit geen clubwedstrijden meer te organiseren op het oude clubparkoers wegens de onveilige situatie. Wel is de organisatie van de districtskampioenschappen veldrijden in handen van Barrhopoort. De wedstrijden worden gehouden op ons crossparkoers bij de Heinenoordtunnel. Overigens voor het laatst, want de bouwput zal gebruikt gaan worden voor werkzaamheden aan de nieuwe Rotterdamse spoortunnel.

In het voorjaar wint Jan Hogervorst een etapewedstrijd bij het Engelse Southampton en verovert Harrie Deelen de bergprijs in de zeer zware klassieker de Hel van Mergelland. Barrhopoort heeft weer een Nederlands kampioen in haar gelederen in de persoon van Godert de Leeuw. Op de Vlasakkers in Amersfoort wint hij het Nederlands kampioenschap voor militairen. Later in het seizoen gaat hij als overwinnaar over de streep in het Duitse Pulheim, waar wij weer door de plaatselijke wielervereniging zijn uitgenodigd.

Voor het eerste wereldkampioenschap voor nieuwelinge-dames wordt Renata Heyboer uitgenodigd. Rond het Noorditaliaanse Bergamo doet zij van zich spreken door na een vroege valpartij als een bezetene in de achtervolging te gaan en de wedstrijd verdienstelijk uit te rijden.

Teun van Vliet vormt samen met koppelgenoot Jupp Kristen het strijdlustigste duo van de zesdaagse van Rotterdam, welke zij als tweede beëindigen. Op de weg is hij eveneens in de vorm van zijn leven. Kort na het winnen van zijn eerste profklassieker in de Omloop het Volk viert hij zege in de tweede: Gent-Wevelgem. Hij wint bovendien de ronde van Nederland en etappes in de ronde van de Catalaanse kust, Tirreno-Adriatico, de vierdaagse van Duinkerken en de ronde van Zwitserland. Door deze indrukwekkende zegelijst gaat hij als favoriet naar het wereldkampioenschap in het Oostenrijkse Villach. Hoewel hij zich bijzonder manifesteert laat hij in de finale het initiatief aan Stephen Roche en rijdt hij "slechts" naar een zevende plaats. Daarmee is hij wel de beste Nederlander...

** Burgemeester van den Brink lost het startschot bij de amateurs tijdens de ronde van Barendrecht 1987. Nederlands kampioen Johannes Draaijer reageert als eerste...*

** Renata Heyboer wint de ronde van Voorst 1987 bij de nieuweling-dames.*

1987 -1988

voorzitter	- Bas Vermaas
secretaris	- Erwin van der Pol
penningmeester	- Harrie Heyboer
vice-voorzitter	- Ben Dienaar
wedstrijdsecr.	- Norman Gonzalez
jeugdsecretaris	- Ineke de Vries
lid	- Jan van den Berg
	- Koos de Klerk
	- Jan van Nieuwenhuizen

De KNWU komt met een aanpassing van de structuur in het amateurwielrennen. Naast een competitie voor toprenners komt er een promotiecompetitie en een voor elke vereniging toegankelijke open competitie. Barrhopoort besluit zich op te geven voor de promotiecompetitie. Met aan het einde van het seizoen een 31e plek (van de 44 deelnemende verenigingen) debuteert onze amateurploeg bescheiden. De aankoop van een ploegleiderswagen laat zich geheel verklaren uit de deelname aan deze competitie.

Er wordt actief gebouwd aan het nieuwe clubhuis, waardoor in de loop van het seizoen reeds gebruik kan worden gemaakt van dit on-

derkomen. In het najaar wordt er voor het eerst (na ontheffing van de Gemeente Barendrecht) een clubwedstrijd verreden. Hiervoor vindt het clubkampioenschap, dat in april plaats had moeten hebben, geen doorgang. Wegens bouwwerkzaamheden aan het crossparkoers worden er ook geen veldritten gehouden. Wel is er weer een trainingskamp in de omgeving van het Zuidlimburgse Vijlen. Voor de jeugd zijn er bovendien kampen in Achterveld en Bergen op Zoom.

Vier leden komen uit voor een gastrennersvereniging, een record. Renata Heyboer debuteert bij de dames en wordt derde tijdens het Nederlands kampioenschap veldrijden.

Raymon Slagter verslaat Marco Flokstra in de sprint en wordt daardoor districtskampioen bij de nieuwelingen op de weg. Zo plaatst hij zich net als zijn broer David, die derde wordt in de Omloop van Vogelwaard, voor het Nederlands kampioenschap.

Opvallendste Barrhopoorter is Louis de Koning. Hij wordt Keizer van Limburg door op een sublieme wijze de ronde van Limburg op zijn naam te brengen. In het eindklassement van Olympia's ronde van Nederland bezet hij achter twee Oostduitsers de derde plaats. In het

**Louis de Koning, overtuigend winnaar van de ronde van Limburg 1988.*

najaar gaat hij over naar de profs en maakt indruk als lid van de Panasonicploeg via een lange solo in zijn eerste profkoers (de ronde van Catalonië).

Met Teun van Vliet gaat het aanvankelijk minder goed. Door een wervelblessure en een darmvirus ondergaat hij een mislukt voorseizoen. In juni lijkt alles weer in orde. Hij wordt derde bij het Nederlands wegkampioenschap en in de Tour de France is hij zelfs drie dagen drager van de gele trui. Helaas komt de kwaal weer naar voren en kan hij in de negende etappe niet meer van start gaan.

En verder...

Zoals uit deze geschiedschrijving van jaar tot jaar blijkt heeft de vereniging een geweldige ontwikkeling meegemaakt. Naast tegenslagen (o.a. het overlijden van Aart van Driel -erevoorzitter-, mevrouw Groenenberg en Gerard Doe) kent Barrhopoort steeds meer overwinningen. Een ontwikkeling die hopelijk nog niet ten einde is. We hopen dan ook dat met het nieuwe clubhuis op het industrieterrein Dierenstein als basis er nog vele nationale en nog mooier, internationale Barrhopoortsuccessen zullen volgen.

JEUGDVERHALEN

In de beginjaren moest er vaak geïmproviseerd worden met het vervoer. Renners van wie de ouders geen auto bezaten, werden ingedeeld bij anderen. Het gebeurde ook wel eens, dat er een busje gehuurd moest worden.

Het vertrekpunt was op het kruispunt bij de rijwielzaak van Maarten de Boom tegenover de Gereformeerde Kerk. Dit bracht op een gegeven moment toch wel problemen met zich mee, want de groep jeugdrennertjes breidde zich snel uit. Het was soms zeer moeilijk om de grote groep in toom te houden. Zo kon niet voorkomen worden, dat de letters bij de kerk, te zamen de tekst "Jezus helpt" vormend, iets uit elkaar werden gezet, zodat leesbaar werd "Je zus helpt". De dader is nooit boven water gekomen en wij werden vriendelijk verzocht een andere verzamelplaats te kiezen...

Fred de Bergh had een favoriet plaatsje in de auto van de familie Vermaas. De lange ritten naar de jeugdtoernooien werden opgeluisterd via sterke verhalen of woordspelletjes. Wie kent de meeste woorden beginnend met een A, B en zo verder? Bij de K en de L liep het meestal uit de hand.

In colonne ging het naar die jeugdwedstrijden, zeven of acht auto's achter elkaar. Daardoor is

het niet vreemd, dat er af en toe iets mis ging. De voorste rijder had het briefje met de plaats van bestemming en pogingen om dit systeem te veranderen werden de kop ingedrukt. Jan Breestraat had de simpele verklaring, dat de rest maar moest volgen, opdat iedereen tegelijk aan zou komen. Dat leidde tot wild-west-taferelen. Zoals die keer dat we naar Ulysses, een wielervereniging in Amsterdam-Noord, gingen. De rit ging dwarsdoor 's lands hoofdstad en wat gevreesd werd gebeurde: het ene verkeerslicht na het andere. Om geen breuken in de stoet te krijgen moesten halsbrekende toeren uitgehaald worden. Heeft U wel eens Russische roulette gespeeld? Nu, dat is slechts kinderspel vergeleken bij wat er zich op de Amsterdamse wegen afspeelde. Wonder boven wonder kwamen we nog heelhuids aan...

Bij Barrhopoort was de traditie ontstaan om het laatste jeugdtoernooi af te sluiten met een etentje. Zo ook die keer in Amersfoort. Bij de organisaoren van het jeugdtoernooi informeerden wij naar een restaurant waar je goedkoop met de rennertjes kon gaan eten. We kregen een heel verhaal te horen: we moesten in die of die zaak zijn in deze of gene straat. Na een tijdje gereden te hebben op weg naar een

** Jeugdrennertjes van het eerste uur. V.l.n.r.: Dik van de Ree, Fred de Bergh, Jan Vermaas, Leo de Bergh, Cees Gouman, Jos van den Berg en Tonnie van Rhijn.*

eetetablissement riep Fred de Bergh (hij zat uiteraard weer in de auto van de familie Vermaas), dat hij de Amersfoortse kei zag. Dat was toen de meute voor de derde maal deze verdwaalde steenklomp passeerde. Maar goed, er werd een geschikte zaak gevonden en de favoriete maaltijd werd besteld: patat met dop-erwten. We hebben het geweten. Met een groep jongens dient nooit een dusdanig menu besteld te worden! Er werden niet alleen on-deugendheden uitgehaald, maar er werd bovendien met scherp geschoten! Dit ontaarde in een complete oorlog. De mayonaise zat achter de oren van Bas Groenenberg...

Na afloop van deze veldslag leefde de jeugd zich uit op de kegelbaan. Hiervoor moesten de schoenen uitgedaan worden en speciaal schoeisel aangetrokken worden. Iedereen vermaakte zich opperbest, maar zoals bekend komt aan alles een eind. Dus moesten de speciale schoe-nen weer ingeleverd worden. Schrik! Wat blijkt: er wordt één paar vermist. De uitbater van de kegelbaan eiste, dat deze schoenen ver-goed werden en dreigde zelfs de sterke arm er-bij te halen. Nauwelijks stond de gehele groep op straat of een benepen stem-metje werd hoor-baar. Het was Robbie Groenenberg die tot zijn vader sprak: "Pa, ik geloof dat ik die rare schoenen nog aan heb?!" Welk een stortvloed van zeldzame woorden pa toen over de straat bulderde zullen we hier maar niet verklappen...

Als begeleider kwam je wel eens in situaties terecht waar je niet uit dacht te kunnen komen. De nieuwelingen vertrokken onder leiding van de twee Bassen (Groenenberg en Vermaas) naar Emmen om daar aan een tweedaagse klassieker deel te nemen. Dit uitstapje was zo-ver, dat ter plaatse overnacht werd. Aangeko-men in het Drentse oord spoedden wij ons naar de voorzitter van de organisatie om te infor-meren naar een plek om te overnachten. De bes-te man keek ons nogal bedenkelijk aan en merkte na een korte stilte op, dat er niet veel keus was, omdat wij niet de enigen waren die op zoek waren naar een overnachtingsmoge-lijkheid. Toen schoot hem iets te binnen: Hotel Boszicht.

Nadat de eerste etappe verreden was, haastten wij ons naar Hotel Boszicht. Het bos moest reeds lang geleden aan zure regen ten onder

zijn gegaan, want er was geen boom te beken-nen: het hotel lag midden in de stad. Enfin, we werden hartelijk welkom geheten en de eige-naar vroeg of er nog gegeten moest worden. "Natuurlijk!", galmde het in koor. Daarop deelde hij mee, dat hij de kok even moest bellen. Wij keken elkaar vragend aan:"Moest er speciaal voor ons een kok besteld worden?" De kok had ongeveer een uur nodig om de maaltijd te bereiden. Ondertussen had Bas Groenenberg eens voorzichtig in zijn portemonnee gekeken. De jongens kregen prompt het gebod toegefluisterd niet te veel te eten. Maar dat was tegen dovemansoren. Fred de Bergh schepte drie maal op. Jan Vermaas nam een grote coupe ijs na. Perry Groenenberg at twee stukken kip. Bas keek zorgelijk. De kok had in ieder geval eer van zijn werk en kwam tot twee maal toe informeren of het gesmaakt had. We kregen later op de avond zelfs bezoek van de voorzitter van de organisatie van het wielertoernooi om te informeren of we het naar ons zin hadden (hij had zeker aandelen Hotel Boszicht?).

De volgende morgen kregen de jongens opdracht alvast in de auto's te gaan zitten in het geval er snel vertrokken moest worden. Bas Groenenberg ging met de moed in zijn schoe-nen afrekenen. Toen de hoteleigenaar de reke-ning presenteerde klaarde zijn gezicht in één ogenblik op, terwijl de man argeloos ver-klarde dat hij zelf meesponsorde. Wat een opluchting!

In de zeventiger jaren waren de Sint-Nico-laasavonden van Barrhopoort beroemd en be-rucht. Deze feesten werden gehouden in de bo-venzaal van café Bestebreurtje aan de Stations-weg. Er werd geloot aan wie je een pakje moest schenken. Stel je voor, dat je een lootje trok van iemand aan wie je nu niet al te beste herinneringen had! Dan kon die persoon zich wel gaan wapenen met hamer en beitel, want je ging het hem natuurlijk zo moeilijk moge-lijk maken om zijn surprise uit te pakken. De cafébezoekers waren wel wat gewend in die tijd, maar dat gehamer en geklop boven hun hoofd, en dat nog wel op de avond van de Goedheiligman, wierp toch wel de vraag op wat dat zijn mocht. "Oh", sprak John Beste-breurtje dan, "Barrhopoort viert haar Sinter-klasfeest!".

Zo werd het feest ook in 1979 gevierd. Inmiddels had de vereniging haar eigen clubhuis, dus werd het aan de Koedood gehouden. De besprekingen waren in volle gang, toen Piet Wissekerke voorstelde het feest te vieren zoals het behoorde. Wat ontbrak namelijk: een paard! Piet had er twee in de stal staan, waarvan er één zo mak als een lammetje. Hij zou het paard vast inlichten.

Voor de kinderen werd dit natuurlijk allemaal geheim gehouden, maar de Sint moest wel weten wat hem te wachten stond. Bij de firma Kraaijenveld aan de overkant van de Koedood zou het spul opgetuigd worden. Twee Zwarte Pieten stonden klaar en het grote moment was

aangebroken: het paard moest kennismaken met zijn berijder. Volgens ooggetuigen ging dat als volgt:

Het paard kreeg een rode gedaante in het oog met een wapperende witte baard, puntmuts en vervaarlijk uitziende ijzeren staaf, terwijl hij geflankeerd werd door twee duistere, zwarte figuren. Wie er het hardst schrok is niet bekend, maar iedereen stond stijf van schrik op twee benen, inclusief het arme dier met in de lucht twee Pieten, die nog om zijn nek hingen. "Hier krijg je mij toch echt niet op!", zei de Sint met trillende stem. Daarom werd de weg naar het clubhuis maar lopend afgelegd...

** Clubkampioenschap 1979, v.l.n.r.: Ronald Wissekerke, Erik Zaal, Patrick Keller, Louis de Koning en Jan Breestraat.*

HET BARRHOPOORTCLUBLIED

door Henny Lems

Op de wijs van: "Hoor de muzikanten".

Hier zijn onze jongens
van de wielersport,
fietsen als de beste,
zoals het behoort.

Grote en ook kleine die staan steeds paraat,
als het om de kleuren van hun clubje gaat.

Refrein:

Welaan, komaan
en laat je benen gaan.

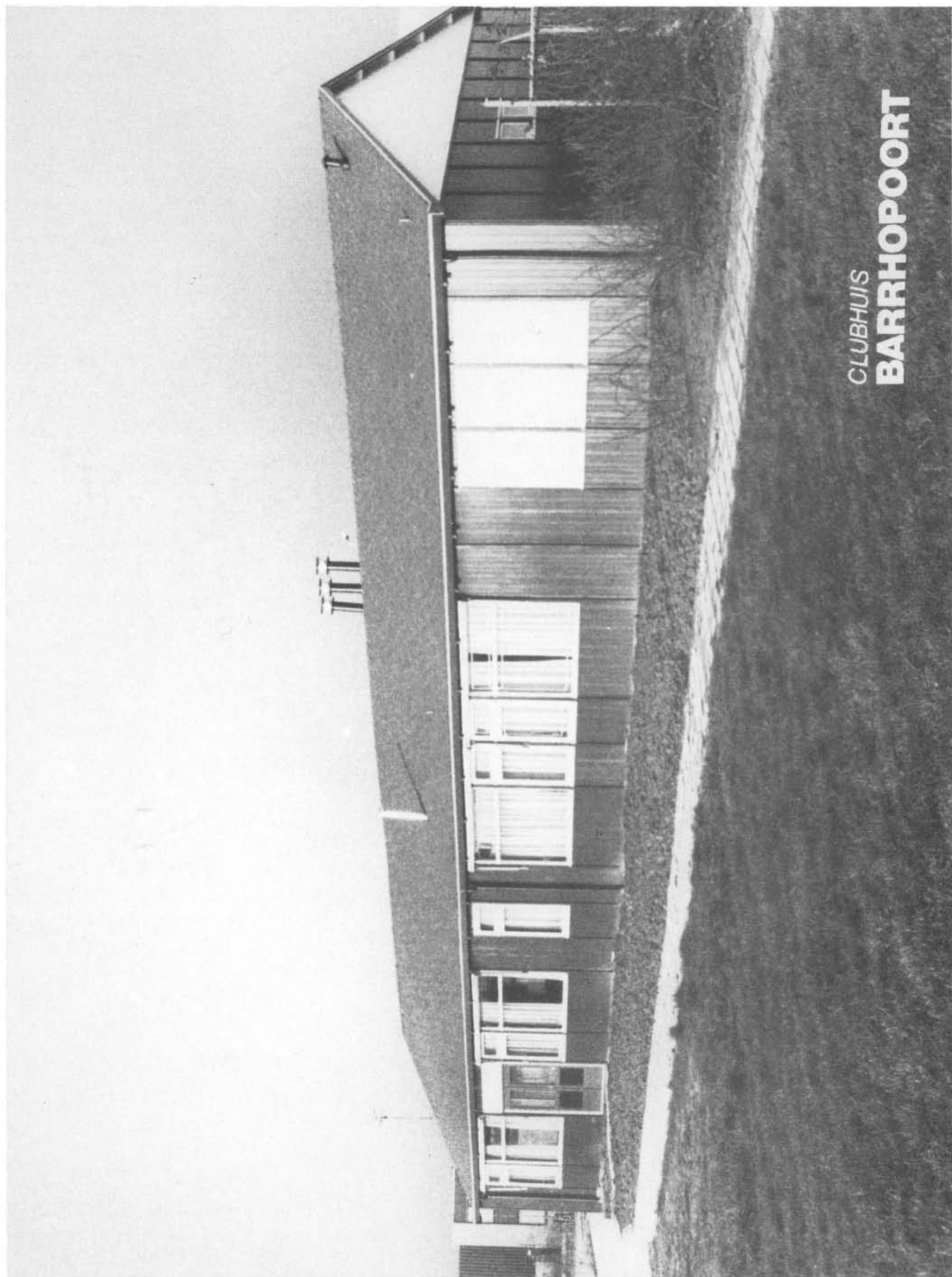
En wij strijden dapper voort,
onze naam is BARRHOPOORT.
Laat zien dat er nog pit in zit,
hoeráá, voor elke rit.

Renners dat zijn jongens,
die zijn sterk als staal,
tonen steeds veel inzet,
en hebben ook moraal,
daarom beste vrienden gaat zo allen voort,
want een naam die groot moet blijven,
dat is BARRHOPOORT.

Refrein:

Welaan, komaan
en laat je benen gaan.

En wij strijden dapper voort,
onze naam is BARRHOPOORT.
Laat zien dat er nog pit in zit,
hoeráá, voor elke rit.

CLUBHUIS
BARRHOOPORT